

Titel: Annotations on white paper, [optegnelser] 048-0670

Citation: "Annotations on white paper, [optegnelser] 048-0670", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_048-shoot-workidacc-1992_0005_048_optegnelser_0670/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Konst

1 ~~Den~~ Nitidens lingv. Stokent sig til Stals og Stals brød, bestaber sig for at opstille egen axiomatisk, hvor man gør sig sine forudsætninger (selv / de mest spec. i sig) klart - "axiomatisches Denken" (Kittler). Sammenset Course er et receptat i lingv. hist. skandinaviske centra. Genive, Prag, Wien, Kh. Wier og Stamminger afgjort sig til en vis grad i Nitidens teori. Der finder ikke i den receptat for Kh (Kv, Ky) og visse ideer af Kalinowski. Et gængsel for forf., siget filosof og psykolog, brøgt sa lygt ind i de gud problemer egenad, at han har fundet forstaaelse og skilte hos en saadan epigon af jungfer som Ed. K.

Nitidens for mange ny teorier og begreber. Et af de vigtige er feltbegrebet, og for den receptat.

Udgaen af et receptat kan vere uden behov for endte forstaaelse, men kan ha det for klassifikation af bestemt person.

Nitidens begreb sig til et plan, opnaar man et fast system af lydtegn, der er relevante udtryk i et plan. f. ex. det sank fonet system i den skandinaviske og plan. (Udtryk af en vis af teori.)

p. 13

2 Det er ikke at undersøge en mest vidt negativ side ved fonologiens opp. i forne for alle de gode op par (h. a. Neu Wege 101-2). Laet maatte de bestemmes som "værdi marginer", ikke "centra", og den indvirkning bestemte stillinger i for en anden element (p. i p., -p., -p.). Hj de betæder fonemets et ret lydtegn den (h. a. p. = asp. lydtegn) ikke at begribe det ideale system, den forf. ammunition med et net med bestemte mark (p. h. a.), og hvis aktualisering er projekt ikke lyd. Nitidens fonolog er blevet stokkende paa kalorien. Den har ganske vidt gode og rede for de gud elementer ideale karakter, men den betæder sig for at bringe for den gennem en ubestemt abstraktion. I sin off. stikker "nitidens", medens projekt elementer iflg de er se formet der kræver en gel off. for at betone denne for indfører de nye teori kan i p. / foren. Den maar betæder, at kennerne vaar i h et antal ny til fonemets, men at de ofte ved deres primære og sekundære q (f. ex. polke t, der skindet represser - t (v. synt.)). Laet "orden"

p. 14

Udgaen for fonetikalismens dagord for forstaaelse naesten i det gjet de fonet begreber for blev fundet, men blev ikke realiseret paa behøvs maade. p = sp. betæder ikke lyd (i. a.): de if gode de regulering for konst q v det de p, men kan for de lyd tegn, som afgør de q. Fonetik taar videre om markant hald q - las: polke p - las, t - hald: man kan spørge: hvorfor er det ikke omvendt? (f. for de, t tenis). Nitidens man spørge hvor der er det objektive grundlag for den paarland, at t er -hald ofte p, et fonolog skilte kan i for de tegn. Udgaen af i hvis stillinger (i skandinav, i ordet, i nutid) p og t optræder, kan og er som paa omvendte opm.

Kunigt 3

p. 16

Det hælder, at der ikke kan findes numerative distansbestemmelser:
Man har $ABC = (AC)C$ eller $A(BC)$: "et asme der parents er
ses parents en hæthed for sig, og man kan ikke sige parents staa paa
3. plads i fl. t asme.

p. 17

Ligesaa kan man ikke tale om akcent paa 3., 4. osv. stavelser
enden fra ordets beg. et. slutn.

[Kv. morózámi, ved taránayak har ikke akcent paa 3. stlle
stavelse, men morózámi har ake. paa ordens 3. stlle stavelse, taránayak
paa 3. stlle stavelse.

p. 12-18
[p. 18]

af ovenstående ses, at K har ret i at betragte fonologerne
en ukorrekt (ubestemt) beskrivelse af fonetiske fænomener: faktoren
(i Wóycicki-fonetik) afbilder

- regressiv akcent: éüjévééóóé
- prog — — — — — : éüjévééóóé
- mangel paa akcentering: éüjévéé

Men akcentens funktion er i de tre tilfælde den samme, nemlig
betoning af derivationsmærkets endelomme - bestemmelserne "regressiv"
og "progressiv" skiltes med sine sætter i et givet afslutningsmaal af
akcentstavelsen fra endelomme, ligesom ifl. af fonemet $\phi = \text{akcent}$
labelitæthet) beror paa lydlig indlagelse og ikke paa get analyse

[p. 19]

4 Føden ml. fonetis og funktionalitets stillet træder frem
i det øjeblik det drejer sig om fælansgen af fonetiske varianter:
1° aktualisering af real lyd, 2° aktualisering af den bestemte ϕ .
Men selv begrebet aktualisering af et realt element er et faldpunkt
for dem.

Kj. anvender dette ogs. i morfologien: A7k... cigaris ...
paa basíós(fus), ránká paa basíji osv.

Kort 4

Vi maa skelne mel β s lov i fonetiske og i strukturel forstand:
1. β s egen formulering er den nævnte strukturel end fonet. etc.

β s fonet. lov virkede i fonet. tid inden for omraadet af 2 sidste stavelse i ordet i det bsp, hvor den næstsidste akcentuerede havde efterlyd, og den sidste forkortedes. β s strukturelle lov virker den dag idag inden for omraadet af 2 næststavelser, tilhørende forskellige morfemer, hvor den første, akcentuerede, har efterlyd, og den anden, naar den faar akc., har akut int.

1-21 ^{*} 5. Historisk efter morfemernes formelle udseende kan to faktorer give iflyd: 1° funktionelle (semantiske) forandringer af morfemene, der drager efter sig en forandring i denotationen (Et. i-2 S 169-185 og Sprawozdania Polskiej Akademii Umiejtnosci 1938, 2002. 10, 1.3-8), 2° forandringer i det fonetiske system, der drager efter sig nye strukturelle love, hvis begreb netop er fast (?).

1-21 ^x Vi ser af eksemplet β s lov tydeligt, at den strukturelle lov har en anden retkædet end den fonetiske lov, som den aflytter sig til. Den strukturelle lov er en afpejling af fonetiske love i det morfologiske plan. Den rette orden af det morf. system kan man ikke forklare ved hjælp af fonetiske love, men ved hjælp af strukturelle love, som udspirer af dem.

^{kryst 5}
 7 polsk ^{braci 'tag'} biore bioreesz, (^{niesc} niesc niesiesz) har vokalalternationen
 ikke men fonetisk karakter, som i olipolsk, fordi i multiden sprochen
 e ligger foran ^{lygaret tyndlyd} ~~lygaret tyndlyd~~ w ^{wyparkach} wokalizacji e (ie < e),
 f. ex. pies. Endringen af e med e er blivet følgende nippelende;
 karakteristisk af former i paradigmat af verbet braci. Der ^{består af} ~~består af~~
 nu det som, ~~hvor~~ ^{hvor} i former som biore biore, i hvilke vi har
 at gøre med to morfologiske tegn (endelsen og skiftet i rodvokalen),
 disse er sideordnede og ~~er~~ ^{er} ~~advers~~, eller om den ene af dem er
 overordnet, og den anden underordnet. Nu er der ingen tvivl om, at
 endelsen, som e e, betyger forandringen af e til e, men ikke i
 kraft af endelseens fonetiske sideende, men i kraft af disse en-
 delers semantiske ϕ . 7 st. f. den olipolske alternation, der
 postulerer e i st. f. e foran haardt forhængskonsonant, faar vi i
 en senere periode en fast lov for den polske skriftlige morfologi.
 Denne lyder: Et vokalt morfem, der tilføjes til ^{stammens} ~~stammens~~ ^{en} ~~en~~ ^{stamme}
 der ender paa en haardt forhængskonsonant, implorerer eller drager efter sig
 forandringen e > e i stammen. Endelsen dominerer ^{stammens} ~~stammens~~
 vokalismer.
 Det faktum, at besyngningen indl. to morfemer ^{indeholdes} ~~indeholdes~~ ^{kræver} ~~kræver~~ ^{endelse}
 nippelende formforandring, kaldes ty. dominans. Disse dominans:
skriftlige og dominans, betegner et og samme fenomen.
 Den ideale form biore aktualiseres som biore.

[p. 22-23]

Kunigt 6

p. 23
s. 11

7 det fonetiske plan er de kombinatoriske fænder ikke den eneste
afledning fra den ideale form. Andre saadanne repræsenteres
byspændiger betingede lydalternationer. Aktivisationen af p.
lad som lat er et spm. om fonetisk alternation, og ikke om
kbn fænder, eftersom t er et fonem forskelligt fra d, eller
m. a. ord et kenem, hvis pæmde q er forskellig fra den primære q
af kenemet d. 7 lat udfylder t den substituere q d, men denne
q er skindbar.

[p. 23 infra]

- 27.

Konst, ~~indtækt~~ 2
p. 27 7

det
det ikke

Ved morfologisk anal. er det af vigtig betydning at erkende, hvilke bestemte af morfemene der er konstituerende, og hvilke der ~~ikke~~ er ma at sige fremgaa af det allerede færdige morfem. Vi tænker her paa den synkroniske analyse, der skelner im. det, der betinges, og det, der er betinget. I den sidste forsken saavel bruges det i en ansvang og vidning. Vi har vel overfor os paa eksemplerne p. 6 lov eller ro-manske konjunktiver paa -lga og -nga, at den historiske ansvang ikke kan sammenlignes med det, som faktisk betinges. Dominansens synkronisk kan man ikke gaae som umiddelbare reflykter af lydlove. Det er f.eks. for ~~peptagela~~; det hvad angaar betingelserne og omfanget af lydlovens virkning, er nærliggende.